

מאמר 'אקורד הסיום'

מאת הרב שלום עמירה – ראש מרכז חנוך

'אקורד הסיום' זהו הכינוי לרצף הרמוני של אקורדים היוצרים את סוף הקטע המוזיקלי, באותם הרגעים המנצח מרוכז כל כולו במלאכתו, טעות או סטייה ולו הקלה ביותר של אחד הנגנים תשפיע היטב על חווייתם של השומעים, ומאידך שלמותו של 'אקורד הסיום' יביא את המופע ואת כל קהל המאזינים לפסגות גבוהות של עונג צרוף.

'אקורד הסיום' אלו ימיה האחרונים של השנה, וכאותו מנצח שמגייס את כולו לסיים את המופע בשלמות וללא פגם, כך אנו המלמדים צריכים לחוש וממילא לפעול.

בימים אלו נאמר לתלמידים כי אנו דורשים 100 ומצפים מהם אחוז של דרך ארץ עד הרגע האחרון של השנה, נכון להם לשמוע את זה. עם זאת אנחנו צריכים להיות חכמים מספיק שלא להיגרר לרגעים פחות נעימים.

במשך השנה ישנם רגעים בהם צריך לדפוק על השולחן, בהם ראוי ונכון להעביר מסר בתקיפות, אך כעת אין זה הזמן.

במשך השנה ירידה היא צורך עליה, אך כעת הצורך הוא העליה.

סיים גבוה, סיים באוירה הכי טובה שאתה יכול לייצר.

אם נחזור למופע המוזיקה לרגע, אם נשוב ונתבונן במשל – נמצא שם שוב את הנקודה הזו. במהלך המופע יהיו רגעים פחות מרגשים, יוצרי הקטע המוזיקאלי מודעים להם היטב, הם חשים מאוד בנוח כשהם מבצעים אותם, כי עוד רגע תגיע התפנית בעלילה... ההרמוניה המוזיקאלית לה הם מכוונים לא תצמח כי אם מתוך החסר שקדם לה...

אך אף מוזיקאלי לא יסיים את המופע באותם אקורדים משמימים, אם אין עליה אחרי הירידה, הירידה תיתפס כזיוף צורם.

כך הם הדברים לגבינו. בדיוק כך. כל הרגעים בהם 'כיווצנו' היו למטרת הוצאת השמן. כעת, בסיומה של השנה אנחנו לא עוסקים בלחנך אנחנו עוסקים בלהשאיר זיכרון מתוק מהשנה שחלפה אצל כל אחד מתלמידנו.

'אפרופו' המאמר 'מי קבע שצריך תעודה' – לא יעלה על הדעת שניתן לתלמיד ללכת הביתה בסוף שנה כשהוא עצוב בגלל ציון נמוך בתעודה. לא רק שזה לא שווה את זה, זה מחטיא את המטרה!

הרבה מההנהגות אותם הטמעת בתלמידך יושרשו עמוק בליבותיו ויתקשרו הם בהם בעבותות של אהבה כאשר בזכרונם צף 'בעל ההנהגה' שזה אתה – אם אהבתם אליך גדולה.

'ככה הרב היה אומר', 'ככה הרב לימד', כשהרב אהוב חינוכו אהוב! וזה לא נמדד במהלך השנה בה התלמידים כפופים לרב, אלא דווקא בשנים שלאחמ"כ.

כשהייתי ילד בחיידר, המפקח אחה"צ 'הרב טננהויז' דיבר אתנו יום אחד על כך שבזמן שמו"ע אם לא מסתכלים בתוך הסיידור, עוצמים עיניים... כשאני נזכר בו פעם בכמה שנים אני מיד נזכר בהוראה הזו שלו ומתעורר לחנך שוב את עצמי ואת תלמידי להתפלל 'כמו שיהודי צריך להתפלל' כלשונו של הרב טננהויז.

הרב טננהויז היה אהוב וכך גם הצטיירו לי כילד הדרכתו והוראותיו.

ומכאן מגיע הצעתי מכל הלב אליכם ידידי אנשי החינוך:

עשו הכל ע"מ לשמר אורה רגועה ושמחה, השתדלו במה שתוכלו לשמח את התלמידים יותר בימים אלו, כי סוף טוב הכל טוב.

בברכת 'סוף טוב' – סיום שנה מוצלח לכולכם. נניח את הקולמוס ונצא להפוגת בין הזמנים ע"מ לחזור בכוחות מחודשים לכיתה ולכאן – לבית אותו אנחנו בונים יחד למען עתיד מחונך יותר.

זו ההזדמנות בשבילי לפנות לכל אחד ואחד מכם, להודות על תגובותיכם המחכימות והמעודדות, וגם להזמין אתכם להיות חלק מהעשייה כאן. אם יש בנפשכם לתרום, ליצור, להביע, לכתוב וכו' אני מזמין אתכם בשמחה לשתף אותנו בעשייתכם ולהעשיר את כולנו בתבונתכם ובתובנותיכם.